

 <p>FAKULTA FILOZOFICKÁ ZÁPADOČESKÉ UNIVERZITY V PLZNI</p> <p>Katedra filozofie</p>	<p>PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE</p>
--	--

Práce (co se nehodí, škrtněte): ~~diplomová~~ / bakalářská

Posudek (co se nehodí, škrtněte): ~~vedoucího~~ / oponenta

Práci hodnotil(a) (u externích hodnotitelů uveďte též adresu a funkci ve firmě): Mgr. Libor Benda, Ph.D.

Práci předložil(a): Nela Havlíková

Název práce: Vztah noetiky a přírodovědného poznání v pojetí filozofky Albíny Dratvové

1. CÍL PRÁCE (uveďte, do jaké míry byl naplněn): Cílem práce je dle autorky vyzdvihnout přínos české filozofky Albíny Dratvové, uvést její myšlení a filosofické názory do obecného povědomí a srovnat je se známějšími filozofy první poloviny 20. století. Takto formulovaný cíl lze pokládat za úspěšně naplněný.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.): Práce je s výjimkou úvodu a závěru rozdělena do čtyř hlavních kapitol. V první kapitole autorka zasazuje Dratvovou a její dílo *Filosofie a přírodovědecké poznání* (1939) do kontextu dobového filosofického myšlení, přičemž zvláštní pozornost věnuje jejímu vztahu k českému pozitivismu. Následující kapitoly již podrobněji pojednávají o jejích vlastních názorech v oblasti filosofie vědy a epistemologie tak, jak jsou obsaženy v jejím výše zmíněném díle. V kapitole druhé se tak autorka nejprve zabývá tím, jak Dratvová pojímá vztah filosofie a přírodních věd. Jak v práci uvádí, filosofie a přírodní vědy se dle Dratvové neodmyslitelně doplňují, což dokládá na příkladech několika konceptů pohybujících se na pomezí filosofického a vědeckého myšlení, jako je prostor a čas nebo kauzalita a další. Třetí kapitola je naproti tomu věnována názorům Dratvové v oblasti metodologie. Autorka zde představuje její typologii i hodnocení rozličných metod, jež na řadě míst stručně komparuje s názory současníků Dratvové, zejména s názory logických pozitivistů a Karla Poppera. Obsahem čtvrté, závěrečné kapitoly je pak shrnutí názorů Dratvové v oblasti noetiky.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.): Práce je z formálního hlediska zcela v pořádku. Jazykový projev autorky je dobrý, práce s použitou literaturou je korektní a odkazy na použité zdroje jsou v souladu s normou. Struktura práce je přehledná a srozumitelná. Drobné nedostatky se vyskytují v závěrečném seznamu literatury, kde autorka mj. jako autory některých použitých zdrojů chybně uvádí také jejich editory – je tomu tak například v případě deníku Albíny Dratvové z let 1921–1961, kde jsou jako jeho autorky uvedeny také jeho editorky K. A. Čápková, L. Heczková a Z. Leštinová.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.): Práce jako celek působí velice dobře po obsahové i formální stránce. Rovněž oceňuji originální volbu tématu. Nejsilnější částí práce je dle mého názoru úvodní kapitola, kde autorka pojednává o Dratvové v kontextu (českého) pozitivistického myšlení. Zbývající část práce vnímám jako nepatrně slabší, jedná se převážně o převyprávění výše zmíněného díla Dratvové bez hlubšího autorčina vkladu. Autorka sice místy komparuje myšlenky Dratvové s myšlenkami jejích současníků a dalších myslitelů, nicméně je otázkou, zda by nebylo vhodnější – i pro účely skutečného docenění významu Dratvové a jejího díla, což je ostatně hlavním záměrem autorky – zařadit do práce poněkud systematičtější srovnání. S tím souvisí i další drobný nedostatek práce, který spatřuji možná až v příliš nekritickém přístupu autorky k Dratvové a v nedostatečném odstupu od ní. To se v práci projevuje na řadě míst, kde se autorka o Dratvové i některých jejích myšlenkách vyjadřuje s neskryvaným obdivem, byť se dle mého názoru nejedná o myšlenky natolik mimořádné – jinými slovy, z práce je cítit až příliš velké autorčino úsilí představit Dratvovou jako výjimečnou a neprávem opomenutou myslitelku,

aniž by byla tato její výjimečnost podložena odpovídajícími argumenty. Velice názorným dokladem toho je pasáž v závěru práce, kde autorka např. uvádí: „Ačkoli byla Dratvová zkoušena dobou – žila v období obou světových válek a musela se prosadit v převážně mužském akademickém prostředí – ve své práci jsem ukázala, že se ve svých textech zabývala filosofií vědy a noetikou na úrovni, která se dle mého názoru vyrovná velkým filozofům té doby.“ Právě v tomto ohledu je ale předložená práce poněkud nepřesvědčivá. Např. Dratvové hlavní kniha *Filosofie a přírodovědecké poznání* z výkladu autorky skutečně působí spíše jako učebnice (jak je obecně pojímána), přestože autorka toto její označení odmítá a prezentuje ji jako seriózní filosofickou práci s údajně velkým přínosem. Mým záměrem zde rozhodně není zpochybňovat význam, který autorka v myšlení Dratvové spatřuje, ale vzhledem k dosti silným hodnocením jejího díla bych v práci očekával i podobně silné argumenty na jejich podporu – ty však v práci bohužel nejsou k nalezení.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři): V čem konkrétně spatřujete osobní filosofický přínos Albinu Dratvové, resp. v jakém ohledu ji pokládáte za srovnatelnou s „velkými filozofy“ své doby?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhově!): Výborně.

Datum: 17. května 2018

Podpis:

